

Číslo jednací: 22Co 539/2010 - 20

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Adamcové a soudců JUDr. Michala Fridricha a JUDr. Kateřiny Kodetové ve věci žalobce: **Východočeský tenisový svaz o.s.**, se sídlem v Pardubicích, K Vinici 1901, IČ 27051803, zast. JUDr. Romanem Rožnovským, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Pardubická 298, proti žalovanému: **Český tenisový svaz o.s.**, se sídlem v Praze 7, CTD Štvanice 38, IČ 00538388, zast. JUDr. Richardem Malečkem, advokátem, se sídlem v Praze 6, Lužná 716/2, Shiran Tower, o návrhu na vydání předběžného opatření, k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 26.10.2010, č.j. 214 Nc 201/2010 - 7,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že se návrh na vydání předběžného opatření **z a m í t á**.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovanému se náhrada nákladů odvolacího řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně vydal toto předběžné opatření: Žalovaný není oprávněn pověřovat občanské sdružení Východočeský oblastní tenisový svaz se sídlem K Vinici 1901, 530 02 Pardubice, IČ 22876251, k organizování a řízení činnosti žalovaného v rámci územní působnosti občanského sdružení Východočeský oblastní tenisový svaz (výrok pod bodem I.). Žalobci uložil, aby ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto usnesení podal u soudu návrh na zahájení řízení ve věci samé. Podle § 169 odst. 2 o.s.ř. upustil od odůvodnění tohoto usnesení.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítl, že žalobcem tvrzená hrozící materiální a morální újma vzniklá údajně tím, že odvolatel pověřil k organizování a řízení své činnosti v rámci územní působnosti nově občanské sdružení Východočeský oblastní tenisový svaz, je na úrovni smyšlené konstrukce, doložené neprůkazným „důkazním“ materiálem, který byl přiložen k návrhu a kterému soud I. stupně zřejmě uvěřil. Žádné občanské sdružení založené pro potřeby tenisu v České republice nemůže a nesmí být založeno už ze samé podstaty k vytváření zisku, ale pouze k vytváření podmínek a všestranné péče o rozvoj tenisu a ochrany práv a oprávněných zájmů svých členů. V daném případě je tato činnost vymezena Východočeskou tenisovou oblastí. V souladu se svými stanovami se rozhodl udělit pověření občanskému sdružení Východočeský oblastní tenisový svaz a nepřidělit nově takové pověření žalobci právě proto, že měl a má k dispozici nezvratné důkazy svědčící o jednání jeho představitelů v rozporu s pověřením, svými Stanovami, ale i obecně závaznými právními normami. Žalobci nešlo a nejde o plnění poslání

a cílů občanského sdružení působícího v tenisu, tedy o rozvoj tenisu ve Východočeské tenisové oblasti. Rada ČTS schválila dne 30. dubna 2010 úpravu stanov ČTS následovně „Ve smyslu čl. IX. Písm.3 odst.k) Stanov ČTS se schvaluje tato dílčí změna Stanov ČTS, která nemění celkové pojetí Stanov: Článek III. odst. 2 Stanov se mění takto: 2. Oblastí se rozumí území, ve kterém působí příslušný oblastní tenisový svaz. Pro potřeby tenisu v České republice jsou vyčleněny tyto oblasti: a) Pražská tenisová oblast, b) Středočeská tenisová oblast, c) Severočeská tenisová oblast, d) Západočeská tenisová oblast, e) Jihočeská tenisová oblast, f) Východočeská tenisová oblast, Severomoravská tenisová oblast, h) Jihomoravská tenisová oblast“. Uvedenou dílčí změnou Stanov je základní žalobcova argumentace zcela vyvrácena. Problematickým je jeho tvrzení, že nové oblastní sdružení, v daném případě Východočeský oblastní tenisový svaz, mělo vypadnout ze struktury ČTS. To se ale nikdy nestalo - s ohledem na doloženou úpravu Stanov ze dne 30. dubna 2010 - a ani stát nemohlo. Jednoznačně v souladu s platnými Stanovami Českého tenisového svazu o.s. bylo občanskému sdružení Východočeský oblastní tenisový svaz pověření uděleno, takže z tohoto důvodu již nebude žádné nové nebo jiné pověření než občanskému sdružení Východočeský oblastní tenisový svaz udělovat. Rozhodnutím soudu I. stupně o vydání předběžného opatření nebyl naplněn smysl tohoto zákonného prostředku. Před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Žádná z těchto zákonných podmínek není v této věci splněna. Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vydání usnesení soudu I. stupně. Toto zákonné ustanovení je v dané věci důležité z pohledu poslední dílčí úpravy Stanov Českého tenisového svazu o.s. Navrhl, aby odvolací soud návrh žalobce podle § 220 odst. 3 o.s.ř. v plném rozsahu odmítl.

Z podnětu podaného odvolání odvolací soud podle § 212 o.s.ř. a § 75c odst. 4 o.s.ř. přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž k tomu nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a toto odvolání shledal opodstatněným.

Podle § 74 odst. 1 o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Podle § 76 odst. 1 o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby a) platil výživné v nezbytné míře; b) odevzdal dítě do péče druhého z rodičů nebo do péče toho, koho označí soud; c) poskytl alespoň část pracovní odměny, jde-li o trvání pracovního poměru a navrhovatel ze závažných důvodů nepracuje; d) složil peněžitou částku nebo věc do úschovy u soudu; e) nenakládal s určitými věcmi nebo právy; f) něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

Podle § 76 odst. 2 o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.

Podle § 76 odst. 3 o.s.ř. předseda senátu při nařízení předběžného opatření uloží navrhovateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal u soudu návrh na zahájení řízení; to neplatí, může-li být řízení ve věci zahájeno i bez návrhu. Může také stanovit, že předběžné opatření bude trvat jen po určenou dobu

V posuzovaném případě dospěl odvolací soud k závěru, že nelze, než přisvědčit žalovanému, že dikce ustanovení § 74 odst. 1 o.s.ř. a § 76 odst. 1 písm. e) a f) o.s.ř. není naplněna. Je třeba mít především na zřeteli, že předběžné opatření má být úpravou prozatímní

a nikoliv úpravou konečnou (srov. SR 1/1996 s.2), jako je tomuto v tomto případě, když žalobce má v úmyslu žalovat na určení neplatnosti namítaného pověření, přičemž právě rozhodnutí předběžným opatřením, že žalovaný „není oprávněn pověřovat“ by fakticky k takovému určení došlo již tímto rozhodnutím. Krom toho nelze pominout, že mezi účastníky není sporu o tom, že namítané pověření již bylo vydáno, takže předběžným opatřením nelze určit, že žalovaný k takto již vydanému pověření „není oprávněn“. Nadto není zřejmé, proč by měly být zatímně upraveny poměry účastníků za stavu, kdy se sice žalobce zmiňuje o tom, že mu vznikají nějaké škody, avšak neavizuje žalobu na jejich náhradu, nýbrž žalobu určovací. Žalovanému nelze uložit, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy (§ 76 odst.1 písm.e/ o.s.ř.), jestliže s nimi již určitým způsobem naložil, přičemž navrhané předběžné opatření neodpovídá ani hypotéze ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. o tom, aby bylo uloženo něco konat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, s tím, že je vyloučeno předběžným opatřením deklarovat určité právo (nebo jeho absenci) účastníka (srov. PR 9/1996 s.423). V posuzovaném případě žalobce v podstatě žádá předběžným opatření vyřešit tzv. předběžnou otázku pro řízení samo, k čemuž institut předběžného opatření neslouží.

Ze všech uvedených důvodů proto odvolací soud podle § 220 odst. 3 o.s.ř. změnil napadené usnesení tak, že se návrh na vydání předběžného opatření zamítá, čímž je odklidil jak ve výroku pod bodem I. tak i pod bodem II.

Výrok o nákladech řízení před soudem I. stupně je odůvodněn ustanovením § 224 odst.1 a 2 o.s.ř. podle zásad § 142 odst.1 o.s.ř. tím, že žalobce úspěch ve věci neměl a úspěšnému žalovanému v tomto stadiu řízení žádné náklady nevznikly.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst.1 o.s.ř. a § 150 o.s.ř., když žalovaný měl sice v odvolacím řízení úspěch, avšak s ohledem na naprostou atypičnost sporné problematiky i postavení účastníků jako občanských sdružení dospěl odvolací soud k závěru, že tyto skutečnosti představují okolnosti zvláštního zřetele hodné, za kterých by se nejvíce spravedlivým, aby ta která strana platila té druhé náklady řízení, s tím, že s ohledem na jejich případnou malou výši se toto opatření strany žalované výrazně nedotkne.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** odvolání ani dovolání přípustné.

V Praze dne 6. prosince 2010

JUDr. Eva A d a m c o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Procházková

